

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 612 din 25.08.2021

Dosarul nr. 659/2020

Petiție nr.5605/15.09.2020

Petentă:

Reclamat:

Obiect: discriminare femeii într-un clip de campanie electorală publicat pe facebook

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentei

1.

Numele și sediul reclamat

2. candidat la primăria Brașov din partea partidului PRO România,
la sediul partidului PRO România din București, Str. Gina Patrichi nr.10, Sector 1

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare. La termenul de audieri din data de 09.04.2021, orele 11,30, s-a prezentat petentul, reclamatul nefiind prezent.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 5605/15.09.2020, petenta reclamă faptul că, în data de 8 Septembrie 2020, candidatul partidului PRO Romania la primăria Brașov, , a publicat pe pagina sa publică de Facebook o reclamă video care îi susține campania electorală.

5. Petenta arată că, în această reclamă de un minut și trei secunde, Domnul, alături de trei alți bărbați, intră în primărie pe o melodie de acțiune, îmbrăcați oficial la costum, pregătiți să facă treabă. După ce intră în clădire, dau buzna într-un birou unde două femei, se presupune că sunt secretarele de la primărie, stau și se marchează foarte relaxat. Domnul apoi zice, **“De astăzi se schimbă lucrurile.”**

6. În opinia petentei, această reclamă promovează un mesaj misogin care denigrează femeile și le pune într-un rol negativ, de făcător de rău comunității din cauza unor

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

caracteristici femeiești, în acest caz, a se înfrumuseța cu machiaj, motiv pentru care îl acuză pe pentru discriminarea femeilor prin înjosirea lor față de bărbați cu această reclamă folosită în campania lui electorală.

7. Petenta arată că, activistă pentru drepturile femeilor și profesoară în cadrul Universității București, a scris pe pagina personală de Facebook referitor la acest subiect: „*Această reprezentare din clipul de campanie nu recunoaște autoritatea profesională a femeilor. Le delegitimează pornind de la îndeletniciri preponderent feminine, machiajul.,*”

8. Contactat pentru a explica simbolistica filmulețului, reclamatul ar fi susținut că o femeie poate fi competentă și aranjată, dar nu i se pare normal ca ea să se machieze în timpul programului de muncă. Mai spune că echipa lui de la Protecția Consumatorului (n.r. locul actual de muncă) este formată din „peste 70% doamne”, care ar fi văzut clipul și n- au avut nicio problemă cu el.

Reclamatul ar mai fi adăugat: „*În multe situații au ajuns și ele la un ghișeu, iar persoana de acolo avea alte ocupații, gen vorbit la telefon. Mă întreb: nu e discriminatoriu că nu apare și o persoană cu dizabilități, că nu apare un gay sau ceva? Eu sunt curios la videoclipul următor, dacă o să mă sunați sa mă întrebați că-s discriminați bărbații*”.

Susținerile reclamatului

9. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr. 6781/29.10.2020, reclamatul arată că petenta, în mod fals încearcă să inducă ideea potrivit căreia prin clipurile electorale realizate de acesta în campania de la alegerile locale 2020 „ar fi denigrat femeile punându-le într-un rol negativ”.

Din modalitatea în care sunt prezentate și interpretate faptele deduse judecății precum și din lipsa de obiectivitate în aprecierea conținutului videoclipului, mesajul transmis și întreaga campanie online realizată de reclamat pentru alegerile locale din care făceau parte două filmulețe și nu doar cel pe care îl discreditează petenta, este evident că aceasta nu urmărește decât denigrarea reclamatului și nicidecum protejarea drepturilor femeilor, a căror apărătoare se proclamă.

10. În opinia reclamatului, este evident faptul că petenta nu a dovedit interesul real în ceea ce privește sesizarea, invocând în mod formal efectul pe care se presupune că l-ar fi produs videoclipul realizat în campania electorală, fără a putea dovedi prejudiciul produs acesteia ca urmare a presupusei fapte de discriminare invocate.

11. Reclamatul arată că nu a existat un tratament diferențiat între persoane sau situații aflate în poziții comparabile, în condițiile în care au fost realizate două videoclipuri electorale în cadrul campaniei de la alegerile locale din 2020, videoclipuri care au avut ca scop evidențierea neregulilor activității primarului în funcție al Municipiului Brașov, în cadrul acestor videoclipuri mesajele transmise fiind suficient de clare, raportându-se în mod concret la problemele primarului și ale primăriei, fără a avea o altă conotație

12. Reclamatul subliniază faptul că în primul videoclip a fost însoțit de o echipă de băieți, iar în cel de-al doilea de o echipă de fete, primul videoclip viza activitatea de la Primărie- iar primarul în funcție avea ca Șefa de Cabine/Secretariat angajate persoane de sex feminin, pe ușa biroului se putea citi mesajul PRIMAR....., iar cel de-al doilea videoclip viza activitatea din teren, fiind implicați o serie de muncitori de sex masculin, mesajul transmis în ambele

videoclipuri fiind evident un mesaj electoral reprezentând schimbările de care Municipiul Braşov are nevoie „ De mâine lucrurile se schimbă ” ...

Prin urmare nu se poate discuta în prezenta cauză de denigrarea femeilor și de a le pune într-un rol negativ „ de făcător de rău comunității din cauza unor caracteristici femeiești în condițiile în care se poate observa cu ușurință ca videoclipul în discuție a avut un mesaj electoral vizând în mod direct activitatea primarului în funcție .

13. Reclamatul subliniază faptul că o sesizare având același conținut a fost transmisă către Biroul Electoral de Circumscripție nr. 1 Braşov, membrii acesteia respingând prin HOTĂRÂREA NR. 41 din 12.09.2020 privind discriminare față de femei, sesizarea formulată constatând ca ” *nu s-a urmărit crearea unei discriminări față de femei, ci constituie un reproș adus activității actualului primar.*„. Reclamatul consideră astfel că se poate discuta de o autoritate de lucru judecat asupra chestiunilor dezlegate, din moment ce, în temeiul unei legii speciale (Legea 115/2015) membrii biroului electoral sunt cei care sunt îndreptățiți să soluționeze toate sesizările legate de presupuse încălcări ale dispozițiilor legale care reglementează campania electorală

IV. Cadrul legal aplicabil

14.- O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

- **Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor**

- **Constituția României – art. 30, alin. 6 și 7**

V. Motivele de fapt și de drept

15. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice

distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

16. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

17. Colegiul director constată că Dreptul la liberă exprimare este consacrat în legislația internă și internațională astfel:

Constituția României,

Art. 30 - Libertatea de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

Articolul 10 din Convenția Europeană a drepturilor omului prevede că:

“1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.”

Libertatea de exprimare prevăzută de art. 10 al Convenției este una dintre aceste libertăți fundamentale, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului și a fericirii fiecăruia, așa cum au considerat judecătorii Curții în cauza Handyside c. Regatului Unit.

Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi garantate de Convenție, cum ar fi dreptul la liberă asociere, fiind totodată un drept individual, parte a libertății spirituale a fiecărui individ, dar și un drept colectiv, ce permite comunicarea cu ceilalți semeni (Frederic Sudre, Drept internațional și European al drepturilor omului).

Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice.

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza De Haes et Gijssels c. Belgiei - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

18. Art. 70 din Codul civil prevede: „Dreptul la liberă exprimare - (1) Orice persoană are dreptul la libera exprimare.”

Iar potrivit art. 75 alin. (2) C. civ.. „Exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este

parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune”.

Buna-credință în exercitarea drepturilor și libertăților constituționale se interpretează coroborat cu respectarea pactelor și a convențiilor internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența curților cu atribuții în verificarea respectării acestora, normă care este concordantă cu prevederile art. 20 din Constituție:

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.,,

Declarația Universală a Drepturilor Omului stipulează, în Articolul 19 „Dreptul la libertatea opiniilor și exprimării”:

„Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.,,

19. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care offensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

20. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

-să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

-să urmărească un scop legitim,

-să fie necesară într-o societate democratică și

-să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

21. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

22. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

-un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură,

-ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui persoane sau unui grup de persoane, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

23. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

24. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

25. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

26. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margină de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

27. În scopul de a determina dacă clipul obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de denigrare la adresa femeilor, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de către partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanei, autor al afirmațiilor.

Obiectivul urmărit de reclamați

28. Obiectivul urmărit de reclamat este important: În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

29. Colegiul apreciază că, în speță, clipul electoral în care reclamatul intră într-un birou în care două doamne se fardează, poate reprezenta o manifestare denigratoare la adresa femeilor, chiar dacă intenția declarată a reclamatului a fost de a sublinia că va aduce

schimbări în sensul eficientizării instituțiilor publice. Stereotipul femeii preocupate exclusiv de imaginea sa poate induce ideea frivolității angajatelor la locul de muncă, ceea ce echivalează cu denigrarea genului feminin.

Campania electorală include și un alt clip în care sunt prezentați muncitori bărbați care joacă table pe șantier (n.r în loc să lucreze), în acest clip candidatul reclamat fiind însoțit de femei.

Contextul în care a fost făcută afirmația

30. Comportamentul a fost unul public (clipul electoral de pe pagina FB fiind accesibile tuturor), și exprimă opinia reclamatului cu privire la comportamentul pe care ar trebui să îl aibă la locul de muncă cei angajați fie în instituțiile publice, fie în alte domenii de activitate.

31. Astfel, în speță fiind prezentate imagini în care apartenența la un anumit gen creează conexiuni cu un comportament frivol, neadecvat la locul de muncă, Colegiul nu poate decât să constate faptul că există elemente pentru o ingerință a statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare.

Modul în care au fost făcute afirmațiile

32. Art. 15 al OG nr. 137/2000 stabilește: "Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.,,

33. Colegiul director apreciază că imaginile și exprimările folosite în cuprinsul clipului electoral nu sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.

34. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare". Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un om politic ori jurnalist, opiniile formulate având un larg impact.

35. În speță, chiar dacă nu există elemente de incitare expresă la ură, în mod direct, pe criteriul genului, se creditează stereotipul potrivit căruia femeile nu sunt preocupate de eficiența la locul de muncă ci de propria imagine, ocupându-se preponderent de acest aspect, chiar dacă de află în timpul programului de lucru.

Concluzii

36. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării.

În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

37. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei,).

38. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K.).

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza De Haes et Gijssels c. Belgiei - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

39. Raportat la obiectul cauzei, se induc următoarele concluzii:

- persoana reclamată a publicat pe pagina sa de facebook clipuri în care sunt surprinse persoane care desfășoară alte activități la locul de muncă decât cele specifice postului pe care îl ocupă.

- a fost exprimată intenția de corijare a comportamentului la locul de muncă a unor salariați (femei și bărbați) utilizându-se clișee comportamentale ale acestora care pot viza atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, legate de un anumit gen (sexul feminin în speță), potrivit art.15 din O.G nr.137/2000.

40. Având în vedere cele menționate, Colegiul director va constata că se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare potrivit art.2 alin.1, art. 15 din O.G nr.137/2000 și se aplică reclamatului Sorin Claudiu Susanu sancțiunea avertismentului, conform art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7 din O.G. nr. 2 din 2001.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

a).

b).– candidat la primăria Brașov din partea partidului PRO România,
la sediul partidului PRO România din București, Str. Gina Patrichi nr.10, Sector 1.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 25.08.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, HORIA GRAMA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 25.08.2021

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,

constituie de drept titlu executoriu.

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro